

noget, jeg aldeles ikke havde sagt. Naar f. Eks. Lægekorpset vidtløftigt udtaler, at Fremstillingen af Serum i Nærheden af Kasernen ikke kan medføre nogen som helst Fare for Kasernen, saa er det ikke en Indvending imod, hvad jeg har sagt. Hvad jeg har sagt, er, at der maaske kunde opstaa Fare, naar man slap pestbefængte Rotter løs, som man vitterlig har gjort paa en Statsanstalt nede i Østerrig.

Det er naturligvis ganske rigtigt, at det private Initiativ ikke har været anvendt her i Danmark til Fremstilling af antidifterisk Serum. Man har allerede haft en Statsanstalt, men der er virkelig nogen Forskel mellem den tidligere og den foreslaaede, eftersom man nu gaar videre. Man har haft en Statsanstalt som en midlertidig Anstalt paa Finansloven, men nu vil man have en særlig Lov om en permanent Anstalt med særlige Bygninger. Det forekommer mig at være et Skridt bort fra det private Initiativ, men det er ganske vist kun, som den højtærede Minister sagde, en Gradsforskel. Medens jeg henvender mig til den højtærede Minister, er der et Par Ting, jeg gerne vilde have Besked om. Det ene har jeg faaet Besked paa, men det er med Beklagelse, jeg hørte det. Men hvad jeg ikke fik Besked paa, er, om det virkelig vil ske, at Kasernens Grund afvandes. Det fremgaar ikke af Forslaget. Af Bilagene ser man, at der ikke er opført noget Beløb dertil, men det fremgaar af Ingeniørkorpsets Udtalelser, at det er nødvendigt, at det sker, for at de sanitære Forhold i Kasernen ikke skulde lide Skæde. Det vilde dog ingen Spøg være, om de værnepligtige bleve angrebne af en Sygdom, der kan berøve dem Liv og Helbred. Jeg savner en Bevilling til Afvandingen, og skal den opføres paa Krigsministeriets Budget, saa frygter jeg af bedrøvelige Erfaringer, at det kan have en lang Vej; altsaa den Ulempe, som Ingeniørkorpset og jeg have gjort opmærksom paa ogsaa paa dette Punkt, vil jeg fri mig for Ansvar for ved at have henledt opmærksomheden paa det. Det andet Punkt, jeg vilde omtale, er, at man foruden at tilvirke antidifterisk Serum paa Anstalten paa Amager tillige skal beskæftige sig med Kolera-, Tyfus- og Pestbaciller osv. Det fremhæves som noget meget glædeligt og behageligt, men jeg vil nødig bruge uparlamentariske Udtryk, i Anførselstegn kan det imidlertid vel nok siges — jeg har set i et udenlandsk Organ, at naar man nede i Italien havde faaet Tetanosbacillen, Stivkrampbacillen, ind i Serumet, kom det naturligvis først og

fremmest deraf, at man indlod sig paa saadanne „Svinerier“ som ikke at have en antidifterisk Anstalt til udelukkende at fremstille Serum paa. Det forekommer mig, at det vilde være ret beroligende for Landet i sin Helhed, at vide, at naar man opretter en saadan Anstalt, har den ikke med noget som helst andet at gøre end at frembringe Serum. Jeg ved jo nok, at der vil blive svaret med sædvanlig klædelig Beskedenhed, at saadanne Fejltagelser som den omtalte ske i Udlandet, men ikke herhjemme. Fuldt beroligende for mig er det dog ikke. Vi have her i Landet baade set Apotekere komme til at udlevere fejle Lægemidler og Læger komme til at skrive fejle Recepter.

Mit Spørgsmaal er altsaa, om man kan gøre Regning paa, at Kasernen bliver afvandet; det er stillet som Betingelse af de meget omtalte Myndigheder, og mit Ønske er, at man vil opgive at dyrke alle disse andre Kreaturer paa Fremtidsanstalten derude og nøjes med at fremstille Serum.

Jeg maa sige, at det glædede mig, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) tog fat paa mig. Jeg følte ligesom et Savn. Nu har jeg i alle de Aar, jeg har siddet her i Tinget, ikke kunnet tale om noget som helst mellem Himmel og Jord — tidt har jeg ikke talt, men dog af og til — uden at man er kørt op med Kanonerne. Nu kom de da ogsaa i Dag, og det begejstrede i den Grad den ærede Ordfører, at han sluttede sig til Saluttten og ogsaa affyrede Kanonen og begyndte at tale om, at naar der var Tale om Kanoner, sagde jeg noget ganske andet, de kunde godt anskaffes, om de ogsaa gik af Mode. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret. Jeg har aldrig nogen Sinde sagt, at vi ikke skulde have Serum, fordi det kunde gaa af Mode. Jeg har netop udtrykkelig sagt, at vi skulle have Serum, jeg har kun anvist forskellige andre Veje end de af Regeringen foreslaaede. Analogien passer altsaa ikke. Lige saa lidt som jeg har villet lade være at have Kanoner, fordi de muligvis kunde gaa af Mode, lige saa lidt vil jeg lade være at have Serum, fordi det kunde gaa af Mode. Jeg har kun sagt, at, naar der var Tale om at oprette en permanent Statsanstalt, kunde det være af Interesse at undersøge, om der var Udsigt til, at Fabrikatet gik af Mode. Der kan altsaa ikke drages Analogi med Kanonerne derimod nok maaske med Fabrikkerne, det kunde snarere passe. Men dertil er dog at bemærke, at naar man ikke skal have et Vaaben, skal man